

OPINIÓ

La foto del nou Gabinet de Govern de l'estat espanyol ha donat la volta al món per la seva característica totalment inusual: una presència majoritària de dones (11 de 17 persones) i significativa de gais (3 de 6 homes, dels quals un acaba de renunciar).

Però també ha circulat la idea de si és molt rellevant la presència majoritària femenina i homosexual a l'hora de governar, de si és un recurs d'imatge o de si es tracta d'una forma de vendre les polítiques socials a canvi de miralls i cristalls de colors per a les classes desfavorides.

Pedro Sánchez va ser nomenat president espanyol després que triomfés una moció de censura que va deixar al carrer a **Mariano Rajoy** i al seu partit, assetjat per denúncies de corrupció. Sánchez va assumir al càrrec gràcies a vots de l'esquerra Podemos i de partits independentistes catalans, a més dels bascos, i en un estat crític en què les demandes regionals tibaven inclusivament les relacions amb Europa.

Encara que l'antecessor del seu partit (PSOE) a la presidència, **José Luis Rodríguez Zapatero**, ja havia triat un gabinet paritari i en el govern de Rajoy hi havia algunes dones en càrrecs importants, el nomenament actual majoritàriament femení (a més d'altres personatges molt mediàtics i allunyats de la política) en els ministeris ha generat, en alguns espais, una sensació d'il·lusió i

frescor.

Des de sectors feministes s'ha aplaudit aquesta presència majoritària de dones en càrrecs d'importància dins del gabinet, així com que algunes ministres declarin el seu feminisme i que tinguin gran solvència professional; però, alhora, s'ha qüestionat que des del feminisme s'ha de aplaudir quan es tracta d'un partit de govern que, pels seus actes més que per discursos, en realitat no canviarà de fons la política econòmica i social que es porta a terme a Espanya des de fa anys, regida pels mercats i les empreses de l'IBEX35.

Per a moltes persones, no pot haver-hi un feminisme sense estar unit a polítiques socials, als drets humans (i d'humanes). Així com per a qui el feminisme també ha d'estar aparellat a la lluita contra el racisme i contra la depredació del medi ambient que caracteritza al capitalisme.

Les desigualtats socials de classe, raça, gènere, origen, religió, etc. van juntes. Ser pobre, negra, musulmana, del sud del planeta i dona és una suma de tot això. És possible resoldre una sense l'altra? I si almenys es pogués eliminar la desigualtat de gènere, no seria un avanç?

Algunes de les persones elegides per Sánchez tenen un passat que genera dubtes respecte a aquests assumptes, com: estar a favor d'un pla ambiental dubtós d'una gran empresa, ser periodista de programes televisius considerats escombraries (ja dimitit), ser molt conservador i sent jutge no fer res davant denúncies de tortures, mostrar-se reticent a parlar de temes com l'autodeterminació dels pobles... i un senyal en matèria econòmica pot ser és per això que els mercats i l'IBEX35 estan tranquils.

Tenir un govern que en el fons no representi un canvi important en polítiques socials i econòmiques i que tingui com a rostre majoritari el femení, a més del gai, crea un sentiment, d'una banda, agredolç per a qui pot valorar aquesta presència poc habitual i, per una altra, de desconfiança per a qui assegura que es tracta d'una estratègia de mostrar-se progressista amb accions de maquillatge polític en què el gènere de les autoritats de govern seria un bon recurs.

Un govern de dones i gais a Espanya

Escrit per Drina Ergueta. Textura Violeta(*) / La Independent
dijous, 14 de juny de 2018 11:59

Tradicionalment l'esquerra global ha dit que amb un canvi de règim o de sistema l'alliberament de la dona seria automàtica, no s'ha demostrat encara ni tan sols a l'interior dels mateixos partits.

Òbviament resoldre el gènere en un gabinet de govern és només simbòlic si no arriba transversalment a tota la societat. Però els simbolismes són importants i en aquest cas per alguna cosa són. El feminisme a Espanya ha crescut. Ara, les qüestions socials són un assumpte pendent i les conquestes històriques assolides des del segle passat segueixen estant en seriós perill.

(*) La columna textura Violeta es publica a SemMéxico, Los Tiempos i Página Siete